

INCLUSION IN THE EDUCATION SYSTEM OF THE CHILDREN FROM THE SHELTERS

Daniela Olivares Valderrama, Autonomous University of the State of Morelos and Jorge Arturo Olivarez Brito, PhD, Autonomous University of the State of Morelos

This study is derived from research conducted in Mexico, specifically in the State of Morelos, aims to raise awareness of the educational situation of children who are vulnerable or who are at risk and who are involved in dangerous living conditions result of abuse, violence, abuse and neglect. The study addresses the relevance of an objective analysis of what happens when these children are rescued from the street and even in their homes, and are placed in shelters; is necessary to consider its immediate entry into the national, same educational system that most of the time is alien and unknown. Finally a review of both support and unprotected the education system in Mexico, minors living in this condition, in order to determine the construction process to change their circumstances and improve their education end opportunities that allow them the access is meaningful learning, and they approach a better quality of life expectations.

Keywords: educational systems, vulnerability, violence, shelters, learning.

Este cunoscut faptul ca vulnerabilitatea copiilor aflati în situații de risc ce traiesc în condiții de viață periculoase ori abuz, violență duce din păcate, la neglijarea și prin urmare la schimbarea așteptărilor lor pentru o viață de succes iar viitorul lor este redus drastic, cei mai multi dintre ei nu au oportunitati de a se dezvolta în domeniul emoțional, cu atât mai puțin în educație.

Dar ce se întâmplă când acești copii sunt salvați de pe stradă, sau chiar și din familiile și casele lor și cand sistemul de învățământ pentru ei este adesea necunoscut? situația este extrem de complicata, iar marea majoritate nu au fost sprijiniti sau încurajati de către părinții lor, nu au fost adusi la școală și, prin urmare, competențele lingvistice și abilitățile motorii, nu au fost stimulate, ceea ce a făcut ca dezvoltarea lor psihologică să fi fost afectata într-un mod foarte important.

Astfel, s-a observat, că majoritatea copiilor au o percepție limitată asupra lor înșiși, sunt utilizați pentru a satisface imediat nevoile altora, dar simt că trebuie să lupte pentru nevoile lor de bază: alimente, îmbrăcăminte, sau pentru afecțiune și astfel se dezvoltă probleme, cum ar fi deficiențe în dezvoltarea fizică, cognitivă și de fixare, care, desigur, afectează foarte mult respectul de sine.

Mamele a multor dintre ei, s-au angajat în cea mai veche meserie din lume: prostituția și mulți dintre ei nu aveau pur și simplu un stil de viață care le-ar permite să obțină o profesie a cărei remunerație să le ofere un stil de viață, care va beneficia de satisfacția minimă și poate aspira la o familie, care, în multe cazuri, a dus la decizia de a se separa de ei, și mai trist este că mulți dintre ei nu reușesc să-i viziteze și îi uitate cu anii.

Deci, acești copii au fost privați emoțional, s-a încetinit motivația lor, dorința lor de a învăța și de a excela; în plus, școala nu a fost suficient de atractivă pentru ei, astfel încât performanțele lor academice, în general, este slabă și este foarte limitată; este foarte dificil de a socializa cu colegii lor, și de a exprima ceea ce simt, ceea ce îi doare și ceea ce doresc cu

adevărat, care este motivul pentru care școala pentru ei este o mare provocare trebuie să depășească multe dificultăți.

Marea majoritate nu sunt acceptați încamine pentru copii sau adaposturi.. Este atât de greu pentru ei deoarece au nevoie să fie ghidati pas cu pas, pentru a fi încurajati și a le da încredere în a începe sa-si construiasca un alt drum pe care sa-l urmeze, fără teama de a fi exclusi.

Mai mult decât atât, copiii care provin din adăposturi și case copii, în cele mai multe cazuri, intră în sistemul de învățământ în grade avansate, acest lucru, cu toate că nu au urmat nicio alta școală anterior, ceea ce este o problemă serioasă pentru ei, deoarece ei nu sunt familiarizati cu orice structură de învățământ sau cu ceea ce reprezintă, de exemplu, reguli de comportament, sau de socializare cu alte persoane, așa cum am menționat mai sus și, atunci când vin la sala de clasă se simt rușinati, pentru că ei cred că abilitățile lor sunt nule, deoarece isi dau seama că colegii lor știu mai multe decât ei, și ei au atins deja anumite standarde in timp, astfel încât poate fi foarte frustrant pentru ei

Se înțelege că în școlile federale, astfel de copii formeaza mult mai multe grupuri, sunt mai numeroase, ceea ce face foarte dificil pentru profesor de a oferi fiecărui copil o atenție deosebită pentru a-l ajuta să progreseze treptat și să fie inclus în grup, ceea ce înseamnă, de asemenea, o problemă pentru acești copii pentru că fără acest sprijin va fi greu sa mearga mai departe; sunt adesea forțați să înțeleagă și să rezolve în mod autonom ceea ce ei nu au văzut și trebuie să învețe repede, dacă doresc să fie acceptati în școală.

În Mexic, proiectul recent de reformă educațională, în special la nivel de bază, are in plan construirea de tabere de antrenament și concursuri, avandu-se în vedere ca principii directe: dezvoltarea personală și socială, limbă și comunicare, gândirea matematică, explorare și cunoaștere a lumii exprimare și de apreciere artistică, dezvoltarea fizică și sănătate (septembrie, 2009, pagina 42.), dar, inca nu s-a reușit până acum să găsească rezultatele necesare educației care la nivel inalt, ce se dorește, în Mexic deoarece, în conformitate cu Institutul National de Evaluarea de învățământ (INEE, 2004), rezultatele testelor naționale acordate celor 48.000 de elevi în clasa a șasea în timpul ciclului 2002-2003, arată că doar 37,2% au obținut un nivel satisfăcător iar la citire și matematică procentul este și mai scăzut (13,4).

Planul este orientat spre dobândirea de competențe de comunicare, de rezolvare a problemelor, gândirea logică, gândirea critică și cultură a legalității (septembrie, 2009) și se intenționează ca elevii să dezvolte aceste abilități de-a lungul pregătirii lor în școală.

Îndeplinirea educației de bază este fundamentală pentru îndeplinirea profilului absolventului, conținută în ultimul nivel educațional. Aceasta implică integrarea in nivelurile preșcolar, primar și secundar ca o modalitate de formare în care coerența între cerințele specifice de cunoștințe, abilități, atitudini și valori, înseamna dezvoltarea de competențe, în scopul de a pune bazele in vederea satisfacerii nevoilor societății în viitor (septembrie, 2009).

Deci, ce se întâmplă când un copil nu este la școală până la vârsta de nouă sau zece ani? În mod logic, nu va fi în măsură a atinge standardele stabilite și, în cele mai multe cazuri, se va termina prin a fi marginalizat, ignorat și, în multe cazuri, exmatriculat din școală.

Conform Fuentes Navarro (2007), învățământul tradițional are în general următoarele caracteristici:

1-Programele indică faptul că elevii trebuie să învețe;acest criteriu de realizare se axează pe conținutul tematic al materiilor.

2 - Strategiile didactice destinate elevilor care doar trebuie sa asculta si sa citeasca, trebuie sa si reproduca ceea ce se predă

3 - Evaluarea de învățare se concentrează pe reproducerea de informații "a vedea" inca din clasa rezolvarea problemelor.

Reforma educației urmărește să standardizeze procesul de învățare si nu ia în considerare cultura, și experiențele fiecarui elev, căutand ca toată lumea să învețe la fel și în același mod, și întotdeauna sub îndrumarea unui profesor care este conceput ca singur are puterea de a transmite cunoștințele în modul în care consideră necesar, împiedicând dezvoltarea gândirii critice și a creativității elevilor.

Ele sunt predate prin repetare și memorare, prevenind interacțiunea cu mediul lor, de investigare și raportare, folosind diferite tehnici de învățarecare să le permită să învețe într-un mod mult mai dinamic și de lungă durată, nu iau în considerare experiențele lor de viață pentru a îmbogăți învățarea cat și integrarea acestestora cu ceea ce știu deja.

De aceea, greu de a învăța, apare la copii de școală primara sau prescolara. In general, cele mai multe sunt deficiențele in a înțelege ceea ce văd în clasă si nu se dezvoltă abilități analitice și de înțelegere, acestea fiind limitate. Cu toate acestea,copii proveniti din familii închegate au sprijinul părinților lor și acestora le este mai ușor să se ocupe de problemele cu care se confruntă. In cazul copiilor fara familie, aflati in adăposturi, în aproape toate cazurile sunt influentati negativ, limitându-se perceptia lor asupra lumii și capacitatea lor de a rezolva probleme simple și complexe cu care se confruntă în viața de zi cu zi.

De aceea este nevoie de o schimbarea in privinta structurii de lucru în sistemul național de învățământ, construit pe o percepție și pe un model teoretic de comportament și socio- constructivistă, care oferă confortul și ușurința de intrare a celor mici, deoarece nu ia în considerare familia lor, context social, cu atât mai puțin starea lor emotionala , un model teoretic care sa încurajeze interacțiunea copiilor din adaposturi cu cei din familii închegate, cu mediul lor , cu colegii și cu cunoștințele pe care le primesc în fiecare zi în educația lor formală pentru a-i face capabili să acționeze și să răspundă la situații și contexte diverse cu încrederea că se pot confrunta cu lumea din exterior într-un mod real si sigur, cu propriile sale criterii și gândire critică care să le permită să soluționeze orice diferend sau situație care implică elemente necunoscute pentru ei si că se bazează în principal pe dezvoltareade abilități care ii ajută cu adevărat, pe cunoștințele desprinse in clasă pentru situații specifice în viața lor de zi cu zi , și să promoveze in constiinta lor o învățare pe tot parcursul vieții, și de a restabili pe cât posibil, încrederea lor pentru a face față în toate domeniile din viața de zi cu zi.

Mulți dintre ei s-au simțit marginalizați și abandonati de propria familie, care a adus multe probleme de singurătate și întârzieri în procesul de învățare, iar motivația lor a fost afectată în mod semnificati, până în prezent nu au reușit să se integreze in educație în mod oficial iar din punct de vedere material, nu si-au indeplinit sarcinile pe care le au, reprezentand pentru ei o provocare majoră care si de multe ori nu se cred capabili sau eficienti.

De aceea, pentru includerea acestei populații în sistemul de învățământ ar trebui să se bazeze pe un model de metodă adecvat, concentrându-se pe interacțiunea reciprocăelev - profesor, dincolo de descrierea și aplicarea competențelor care astăzi sunt manipulate, se

propune ca elevii să meargă dincolo de reproducerea în formațiilor furnizate de ei în clasă sau în viața lor de zi cu zi, pentru a dezvolta metode calitative și ierarhic diferite în complexitate, să fie în contact direct sau indirect o referință, și să fie capabili de a experimenta și de a crea cu ea, iar în cele din urmă să poată forma propria lor experiență, propriile judecăți, opinii și referenți.

Modelul (descriș de Kantor, 1980; Ribes și Lopez, 1985), reprezintă o perspectivă interactivă de psihologie, de dezvoltare și învățare.

Învățare la școală este definită ca "o schimbare funcțională, în interacțiunea dintre cursant și obiectele fizice sau referenți care sunt discursuri didactice convenționale" (Ibăñez și Reyes, 2002). Modelul de învățare este un concept, nu reprezintă niciun rezultat sau proces de realizare. Este adevărat că învățarea are loc atunci când cunoașterea despre lucruri este dobândită, atunci când aceste lucruri le afla și cum să le folosească. (Ribes, 2002).

Pentru integrarea copiilor din adaposturi, sau case de copii, în sistemul educațional, se propune în mod eficient următoarele:

1 - Ca un prim pas pentru a realiza că integrarea ar trebui să formeze un grup de lucru special că aceasta s-a conformat de către psihologul educațional, care dezvoltă înregistrările clinice ale elevilor și să ofere strategii care sunt considerate potrivite pentru dezvoltarea completă emoțională și educativă. Profesorul care va pune în aplicare aceste strategii, va fi direct implicat cu ei în sala de clasă și de la școală, iar directorul trebuie să acorde permise și facilități pentru munca pe care elevii trebuie să o facă în cadrul școlii, iar tutorii care sunt responsabili de ei ar trebui să ofere un sprijin extrașcolar pentru elevii din adapost sau casa de copii, și să fie conștienți de nevoile lor. Acest lucru este important, deoarece fiecare joacă un rol fundamental în viața școlară a acestor elevi.

Acestia ar trebui să acorde o atenție specială încă de la venirea copilului din adapost în școală, și să-l introducă pas cu pas în dinamica școlară, să-l prezinte colegilor săi și personalului care lucrează acolo și să-i explice ce funcție deține fiecare. Să-l învețe că există o structură și că sunt reguli și un anumit program, ce trebuie respectate îndeplinite, într-un mod pozitiv, indicând ce se poate face și să-i explice de ce, astfel încât acestia să poată analiza în mod corespunzător, observa modul în care aceste reguli funcționează și nu să fie împinși sau forțați să urmeze ritmul academic al celorlalți elevi. Să le asculte îndoielile și temerile lor, pentru că după cum se menționează mai sus, majoritatea acestor copii nu au frecventat școala iar pentru ei este o lume nouă pentru care nu sunt pregătiți atât de bine, având semnificative deficiențe în procesul de învățare, motivația lor va fi foarte scăzută, însă acest lucru nu înseamnă că toți copiii din adaposturi au aceste probleme. Unii au nevoie de un pic de timp, de sprijin adecvat și de implementare de strategii din partea profesorilor.

2 - Dezvoltarea unui raport psihologic, este importantă la intrarea acestor copii în sistemul educațional. Psihologul școlar împreună cu managerii pot dezvoltă din punct de vedere psihologic un copil aflat într-o asemenea situație. În acest caz, ei trebuie să cunoască toate detaliile personale, care sunt cunoscute în istoria vieții copilului, așa cum a fost admiterea în casa de copii și modul în care a evoluat de atunci. La această înregistrare, sau la acest dosar, vor avea acces doar psihologul și directorul de școală. De asemenea, ei trebuie să facă un raport special pentru profesori, cu privire la aspectele care sunt considerate vitale pentru ca acestia să lucreze cu copilul.

3 - Cadrele didactice ar trebui să elaboreze un raport de învățământ, unde sa se menționeze ceea ce au observat despre copil, sa prezinte educaționale, precum și modul în care acesta sa poata învața mai ușor.

4 - În cazul în care după un timp, se pare că acest prim sprijin nu a reușit să-l faca pe copil sa se integreze în mod corespunzător și ca ar avea probleme de învățare mai profundă și, prin urmare, necesită mai multă atenție, atunci ar fi nevoie de masuri educaționale speciale descrise prin Warnock (1979) care se refera la acei elevi cu dificultăți de învățare sau lacune în ceea ce privește memorarea, pentru a le prezenta alte mijloace si a aborda într-un alt mod planul de adaptare la viata reala educationala cu o atenție deosebită in ceea ce priveste structura socială și climatul emoțional în care are loc evenimentul de învățământ.

Vreau să spun că ar trebui să fie restructurat, astfel încât conținutul poate fi asimilat mult mai ușor, și mai ușor de înțeles, dinamic și interactiv pentru acești elevi, ținând întotdeauna seama de ceea ce știu și cum să învețe. Deoarece acestea pot construi abilități de viață care să le permită să creeze competențe pentru a acționa în mod eficient în diferite situații de viață si a lua deciziile necesare.

5 – psihologul educațional și profesorul trebuie să dezvolte împreună un plan adaptat, sa descrie modul în care se va lucra cu copilul, ce ajustări să fie făcute in acest plan. In cazul în care acestea sunt temporare sau permanente, modul în care acestea includ grupul de elevi, dacă se recomandă terapii psihologice individuale, și ce strategii vor fi efectuate pentru a dobândi competențele necesare pentru învățare. Această propunere ar trebui să fie împărtășite cu cei care se ocupă de adapost, casa de copii. Cadrele didactice sau psihologii care fac parte din aceasta, trebuie sa sprijine copilul la sarcinile extracurriculare iar progresul este mult mai important.

Acestia ar trebui să facă o planificare de învățământ care afișează conținutul programului și o descriere a activităților și strategiilor pe care si le doresc a le efectua, prin predarea acestora copiilor.

6 - Profesorul trebuie să ofere consiliere speciala în cazul în care este necesara pentru a rezolva îndoielile elevilor și să se asigure că au înțeles ceea ce li se cere , impunand criteriile clare de realizare. Si anume, profesorul ar trebui să explice elevilor ceea ce se așteaptă de la ei. Este important să se respecte această parte, deoarece acestea sunt folosite sau utilizate pentru a fi evaluate. Elevul poate fi speriat sau confuz și , prin urmare, nu merge bine în evaluări. A fost, de asemenea, observat că de multe ori elevii, ce participa la examene care includ întrebări complicate care necesita raspunsuri complexe, forțându-i să memoreze și să reproducă cunoștințe, nu înțeleg cu adevărat toate acestea. Atunci când există și alte modalități de a evalua mult mai eficiente , cum ar fi expoziții sau proiecte în care există posibilitatea ca elevii sa interacționeze direct cu ceea ce se predă , și de a dezvolta abilități de cercetare, gândirea critică și de analiză, se recomandă ca rezultatele evaluării sa se poate face prin combinarea scorurilor de sarcini, de participare, prezență, proiecte și expoziții, și a verifica dacă îndeplinește criteriile de realizare date la început , și atât elevii cat și profesorii sa poata afla dacă este adevărat că învățarea se obține și dacă aceasta a fost semnificativă și care sunt domeniile pe care ar trebui să le consolideze în continuare.

7 - Profesorul trebuie să efectueze evaluări periodice de lucru cu elevii pentru a vedea dacă s-au îndeplinit criteriile de realizare, și dacă studenții au dobândit abilitățile necesare din

zonele de lucru, sa descrie in detaliu modul în care au făcut-o, si ce anume le lipsește precum si ce activități și materiale sunt necesare pentru a continua să lucreze cu elevii.

8 - Profesorul ar trebui încurajeze elevii sa continue si sa avanseze prin integrarea in educația oficială, felicitandu-i în mod direct cu privire la valoarea constatata, in progresul de integrare in grup. Incat acestia sa interactioneze cu colegii lor, conform Interkultureller Austausch www.grenzenlos.or.

Acest lucru poate fi facut prin jocuri si munca in echipa, prin exercitii de reflecție si reciprocitate, astfel incat cu mare grijă toti elevii sa se intalneasca la acelasi nivel.

Acest lucru este esențial, deoarece copiii care provin din adăposturi sau case de copii, au o stimă de sine foarte scăzută, pentru că prin abuzul de abandon și violența asupra lor, au fost supusi în mod continuu la deterioararea sinelui, devenind profund singuratici. Pentru ca nu gasesc un sprijin care să le răspundă nevoilor lor, și, deși casele de copii, in ofera un anumit sprijin dorinta ca acesti copii sa fie bine si sa mearga mai departe, de cele mai multe ori nu pot avea grijă de fiecare copil și nu pot să ofere dragostea și atenția de care ei au nevoie. Cu siguranță, aceasta afectează performanța elevilor, făcându-i mai mult predispuși la eșec și abandon școlar.

9 -Ar trebui să se evite etichetarea elevilor, deoarece de multe ori sunt clasificati în funcție de ceea ce ei nu pot face sau prin prizma punctelor lor slabe și acest lucru ii afectează suficient incat ei sa înceapa să creada in lucrurile negative pe care le spun ceilalti, si care devin piedica in calea progresului lor. Cu toate acestea, este important ca profesorul impreuna cu psihologul si tutorele sau cu paznicii din casa de copii unde acești elevi locuiesc, sa le caute abilitățile, ceea ce le place și ceea ce li se dă, și de a le urmări drepturile în justiție, sa simta si ei cu adevărat ca sunt capabili și ca au potențialul de a reuși. In cazul în care se poate schimba perceptia, stima de sine, și motivație, atunci va fi mult mai ușor să achiziționeze spe a învăta pentru formarea profesională și personală.

10 -E important să se ia întotdeauna în considerare contextul cunoscut al acestor elevi și să se înțeleagă modul în care au crescut, familia lor, ori relația sa cu ei, pentru că de acolo au construit personalitatea lor, ideile lor , convingerile lor, tradițiile lor și realitatea lor, și consideră că acestea au acum o casă nouă, care le impune în mod inevitabil, noi reguli și realități.

In mod normal, aceasta realitate ar fi produs-o familia, dar ata funcțional sau disfuncțională ei trebuie să lupte și să se ocupe cu problemele lor singuri, in aceste locuri unde au fost parasiti, și simt ca totul doare, făcându-i tristi, furiosi. Ei trebuie să reînvete să aibă loc în lumea, sa se bucure și sa-si construiasca o noua identitate fata de toți cei cu care au trăit si pe care i-au cunoscut, precum și ceea ce este acum nou in viața lor, pentru ca numai astfel pot face față provocărilor impuse acestora, fără frică și cu certitudine că ele se pot realiza .

11 -Ar trebui să ia în considerare dorințele și așteptările elevilor. Sa ia în considerare ceea ce doresc pentru viața lor și pentru viitorul lor, împingandu-i spre locul unde doresc să ajungă, sa le fie suport și sa le indice alternativele pe care le au. Dar, in acelasi timp sa nu le dea idei false sau speranțe, dacă nu-și pot exploata resursele fara a lucra cu ei, cu instrumentele pe care le au deja și pe care ei le știu deja, Să le arate o abordare exactă a realității și ce pot face cu ea, sa-i învețe că ei pot transforma împrejurimile lor, dacă vor fi mereu decisi si vor depune efort și perseverență.

Acest lucru poate fi realizat prin crearea unui plan de viață, unde elevii scriu cu privire la scopurile și obiectivele lor și să se reflecteze asupra a ceea ce ei doresc să studieze mai târziu, se recomandă ca profesorii cu psihologul educațional să ghideze elevii în acest proces pentru a clarifica toate îndoielile.

12 -Ar trebui să încurajeze elevii să construiască viitorul lor cu bucurie, încurajându-i să găsească ceea ce le place și ce-i bucură , astfel îi va ajuta să se simtă mult mai încrezători pentru a face față școlii și isivor da seama că sunt pe deplini capabili sa învete și să demonstreze si celorlalti ca sunt capabili.

13 - Profesorii trebuie să învețe să se conecteze cu elevii, sa interactioneze cu acestia, adică trebuie să înțeleagă ceea ce au ei nevoie, ce masuri le sunt prezentate pentru a-i ajuta în mod eficient. Uneori elevii nu comunica cu cuvinte, nu spun ceea ce simt sau ceea ce-i doare , ceea ce doresc cu adevărat și au comportamente contradictorii mergand ba înainte ba înapoi, tot timpul. De aceea profesorul ar trebui să comunice cu ei și sa-i capteze in încercarea de a-i face sa comunice. Nu trebuie neapărat să vorbeasca direct ci sa caute alte moduri, inclusiv aa facea activități cu ei, care să le permită să creeze povestea lor și sa vorbeasca despre ceea ce sunt. Aceste moduris- ar putea transpune prin desene, poezii, povești și jocuri.

14-Guvernul și Secretarul de Educație Publică din Mexic, ar trebui să ofere toate cadrelor didactice din țară instrumentele necesare pentru a fi mai bine pregătiți pentru a satisface nevoile nu numai ale copiilor din adăposturi, dar si tuturor copiilorcare ajung in sălile de clasă. Acestia ar trebui să învețe sa conștientizeze și care sunt metodele și strategiile care pot fi utilizate pentru a realiza învățarea si ce se așteapta de la ei, să transmită pe tot parcursul anului școlar.

15 -Cele mai multe școli federale din Mexic, si în primul rând pentru cei care se află în zonele de sărăcie extremă sau în locuri îndepărtate, lipsa facilitatilor adecvate, a sălilor de clasă, ce sunt de obicei mici pentru numărul mare de elevi înscriși, ce fac sa se distragă unul pe altul dar și disconfortul atât pentru elevi cat si insatisfacerea cadrelor didactice precum și toleranță necesara pentru a învăța, duc la trunchierea motivarii pentru invatare. Ceea ceinseamna servicii de bază, cum ar fi lipsa de apă sau electricitate, și pregătirea necesară nu este prevăzută pentru cadrele didactice in a ajuta elevii cu nevoi în învățământul special, de aceea este nevoie ca guvernul să aloce un fond special pentru astfel de școli pentru ca ele sa poat merge mai departe și sa duca la o îmbunătățire a acestui sistem.

16 -Guvernul ar trebui să sprijine prin acordarea de burse elevii care sunt în sărăcie sau care sunt plasati în adăposturi sau centre de plasament, astfel încât acestia să poată fi integrați în educația de bază și ca acestia pot satisface școala lor de bază nevoile de învățare adecvate de exemplu, având acces la materiale de calitate, cărți, uniforme școlare, etc.

De asemenea, este important de menționat că, copiii mexicani sunt în prezent, victime ale violenței care afectează țara, se simt nesiguri și nemotivati și cel mai rău este că mulți dintre ei copiază aceste comportamente violente, maltratează, insultă și amenință reciproc de aceea, este necesar să se intervină imediat și acest lucru este posibil doar prin livrarea de ateliere de lucru pentru a promova pacea în școlile în care psihologi profesionali sunt în măsură a satisface toți elevii care au nevoie de el și ii pot ghida atunci când acestia sunt în situații de violență și, de asemenea, pot detecta mai multe cazuri grave care implică abuz sau exploatare a copiilor și se poate face plângerea în fața autorităților competente pentru ca acestea sa se rezolve în regim de urgență.

Copiii care provin din adăposturi, sau centre de plasament, sunt mai susceptibili de a fi supuși de către colegii lor la violență, acest lucru datorându-se istoriei sale și tuturor problemelor de violență care au trăit în prealabil, astfel încât psihologii educaționali să aibă o grijă deosebită, în special cu ei în această privință și să detecteze orice situație neobișnuită pentru a le oferi sprijin psihologic în cadrul școlii pentru a l-i ajuta să facă față colegilor lor și mediului lor de învățământ.

Este necesar și urgent să înceapă transformarea educației în Mexic, pentru toți copiii care fac parte din ea. Merită să fie integrat pe deplin și în mod adecvat la școală, ar trebui să fie sprijinit și încurajat de către guvern și sistemul de învățământ, numai atunci vor fi noi posibilități de a merge mai departe ca o societate adevărată, deoarece ignoranța duce la sărăcie și disperare. Toți acești copii sunt subiecți violente pline de resentimente și mânie, de lipsa de oportunități, de a fi recunoscuți, înțeleși și susținuți. În acest moment au nevoie de această transformare, de a începe a forma oameni cu calități umane și abilități de viață care să le permită să se dezvolte pe deplin, nu mai trebuie să fie elevi cu etichete sau de a aduce atingere, din cauza contextului lor sau istoriei vieții lor, și, în schimb ar trebui să înceapă stimularea unei gândiri critice, de conștientizare, de cunoaștere, curiozitate și dorința de a învăța cu răbdare și toleranță. De a permite întotdeauna prin sensibilitate și dragoste, să treacă pe diferite trepte ale cunoașterii. Ei vor avea nevoie de tot ajutorul pentru integrare, nu numai în școală, dar și în societate. Acestea sunt adesea prezentate ca un câmp de luptă în care copiii instituționalizați în centre sunt deseori răniți și de aceea, această lucrare urmărește să ofere o imagine de ansamblu și câteva strategii pentru a ajuta la schimbarea a ceea ce se întâmplă în sistemul de învățământ din țară.

BIBLIOGRAFIE:

- Blanc, R. (1990), "Dezvoltarea psihologică și educație, III. Nevoi educaționale speciale și învățarea școlară." Alvaro Marchesi, César Coll, Isus Palacios. Psihologie Alliance Editorial. Madrid. pp. 1-2 Adus de la 28 aprilie 2014
<https://docs.google.com/document/d/1GxsFRyGKOpNH7XxWdNEnImH7K8zw4yWO6t43Dx6XcTo/edit?hl=es&pli=1>
- Fuentes, N.T. (2007)- Competențe academice din punct de vedere instituțional, Actul Colombian de Psihologie, vol. 10, No. 2, pp. 54-55 preluate pe 25 aprilie 2014,
<http://www.redalyc.org/articulo.oa?id=7981020654>
- Guevara, B.C (2006). Analiza unor elemente care constituie educația de bază, Jurnalul Mexica de Cercetare Educațională, iulie-septembrie 2006, vol. 11 nr. 30, pp. 1041-1042 preluate pe 25 aprilie 2014
<http://www.comie.org.mx/documentos/rmie/v11/n030/pdf/rmiev11n30scC00n05es.pdf>
- Ibañez, î.Hr. (2007). Pe bază de curriculum abilități de design: o propunere de psihologie instituțională, Jurnalul de Educație și Dezvoltare, 6, pp.52, regăsite pe 25 aprilie 2014
http://www.cucs.udg.mx/revistas/edu_desarrollo/anteriores/6/006_Bernal.pdf